

Протягом всього періоду вирощування барани групи M^+ залежно від різно-вагових угруповань вівцематок мали найвищий показник середньодобового приросту живої маси відносно ровесників M^0 і M^- на 7,8 – 9,2 г, ярки відповідно 0,3 – 2,8 г. Залежно від різно-вагових угруповань баранів-плідників за середньодобовим приростом живої маси баранці групи M^+ теж мали вищий показник відносно ровесників M^0 і M^- на 0,5 – та 8,2 г, ярки відповідно 0,5 та 4,8 г ($P < 0,01$).

Динаміка середньодобових приростів і живої маси повністю не віддзеркалюють особливостей і розвитку організму. Як відомо особливе значення має оцінка екстер'єру тварин, так як за будовою тіла надається можливість зробити висновок про їх розвиток і продуктивність в різні вікові періоди. Встановлено, що піддослідні ягнята з віком довшають барани у 2,4 рази та ярки у 2,1 відповідно.

Отримані вище дані свідчать про ефективність застосування ціле-направленого (стабілізуючого) відбору баранів-плідників та вівцематок залежно від їх живої маси з метою якісного удосконалення стада молодняку овець кримського заводського типу цигайської породи дослідного господарства ДПДГ „Чорноморське” АР. Крим.

Література

1. Науково-технічна політика в сільському господарстві / В. М. Булгаков, Д. Г. Войтюк, В. В. Адамчук, В. В. Іванишин // Вісник аграрної науки. – 2007. - № 3. – С. 5-10.
2. Пшеничный П.Д. Проблемы роста и развития с.-х. животных // Животноводство. – 1961. - №6. – С.19.
3. Сабденов К.С., Скоробогатов Л.Б., Шаденко С.К. Рост и развитие ярок казахской тонкорунной породы в зависимости от типа рождения // Вестник сельскохозяйственной науки Казахстана. – Алма-Ата – 1990. - №11. – С. 63-65.
4. Федоров В.И. Рост, развитие и продуктивность животных. – М.; Колос. – 1973. – 272с.

Інна Мороз

молодший науковий співробітник,
Інститут тваринництва степових районів ім. М.Ф.Іванова “Асканія-Нова”,
Національний науково селекційно-генетичний центр з вівчарства НААН,
сmt. “Асканія-Нова”

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК М'ЯСНОЇ ТА ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ У БАРАНЦІВ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ З РІЗНИМ ТИПОМ ВОВНОВОГО ПОКРИВУ

За живою масою при народженні між баранцями з різним типом вовнового покриву встановлена вірогідна різниця. Баранці з короткою густою песигою за цим показником переважають баранців безпесижних на 0,1 кг, або 2,2 %, з короткою рідкою - на 0,3 кг, або 6,5 %, з довгою рідкою - на 0,6 кг ($P > 0,95$), або 13,0 %, з довгою густою песигою - на 0,2 кг, або 4,3 %.

Жива маса баранців з короткою густою песигою при відлученні у 4-4,5-місяці склала в середньому 35,0 кг, що перевищувало живу масу безпесижних і з короткою рідкою песигою - на 9,7 ($P > 0,95$) і 9,1 % ($P > 0,90$) відповідно. Збільшення живої маси в наступні вікові періоди більш інтенсивно відбувалося також у групі баранців з короткою густою песигою. У 15-місячному віці їх жива маса становила 75,4 кг, що перевищувало живу масу баранців інших піддослідних груп на - 6,9-11,9 % ($P > 0,90$).

Дані контрольного забою свідчать, що за передзабійною живою масою безпесижні баранці переважали баранців з короткою густою і довгою густою песигою на 4,8 кг, або на 11,4 %; масою парної туші – на 1,9 та 2,1 кг (10,6 і 11,7 %); масою

охолодженої туші – 1,5 та 2,0 кг (8,8 і 11,7 %); забійною масою – 1,8 та 2,1 кг (9,5 і 11,1 %). Відповідна тенденція спостерігається і за площею м'язового вічка - перевага безпесижних баранців становить 0,6 см² або 3,7 %.

За забійним виходом баранці з короткою густою песигною переважали безпесижних і баранців з довгою густою песигною на 1,1 та 0,9 кг, або 2,4 і 2 % ; за виходом туші - на 0,4 та 0,7 кг (0,9 і 1,6 %); відповідно за коефіцієнтом м'ясності - на 0,2 або 6,7 %.

За настригом митої вовни тенденцію до переваги мали баранці з короткою рідкою та довгою густою песигною. За цією ознакою вони переважали баранців інших дослідних груп на 1,1...3,1 %.

За виходом чистого волокна баранці з короткою рідкою та довгою густою песигною також переважали баранців безпесижних: на 3,5...1,4 % ($P>0,90$); з короткою густою - на 3,4...1,3 % ($P>0,90$); з довгою рідкою песигною - на 5,3...3,2 % ($P>0,90$). Проте баранці з короткою рідкою і довгою густою песигною при народженні більш пізньостиглі. У цих тварин спостерігається тенденція до збільшення коефіцієнта вовновості (52,1...53,8 г/кг) у порівнянні з ровесниками безпесижними, з короткою густою та довгою рідкою песигною (50,8...46,7...49,3 г/кг).

У баранців з різним типом вовнового покриву при народженні відмічено значні коливання коефіцієнтів кореляції між живою масою у різні вікові періоди і настригом митої вовни у 15-місячному віці, що свідчить про можливість відбору баранців у чотиримісячному віці за показниками живої маси з метою підвищення вовнової продуктивності.

У безпесижних баранців зв'язок між цими показниками був негативний, що вказує на те, що відбір безпесижних баранців за живою масою без урахування настригів митої вовни спричинить зниження вовнової продуктивності.

Встановлено тісний взаємозв'язок між показниками м'ясної продуктивності і типом вовнового покриву баранців при народженні. У баранців з короткою густою песигною відмічено високі позитивні корелятивні зв'язки між живою масою у чотирьох- та восьмимісячному віці і м'ясною продуктивністю у восьмимісячному віці. Це свідчить про те, що баранці з короткою густою песигною більш скоростиглі, швидше формують живу масу.

Таким чином, підсилення відбору новонароджених баранців з короткою густою песигною сприяє підвищенню скоростиглості овець таврійського типу.

Людмила Олексій
науковий співробітник,
Тернопільський інститут АПВ НААН,
м. Тернопіль

ЗАПОРУКА ВИСОКИХ ВРОЖАЇВ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ – ЗАСТОСУВАННЯ РЕГУЛЮЮЧИХ ПРЕПАРАТІВ

Вирощування цукрових буряків за інтенсивною технологією вимагає постійного вдосконалення всіх складових технологій, пошуку нових резервів підвищення урожайності та цукристості [1, 2].

Одним із резервів підвищення врожайності і цукристості цукрових буряків є використання регуляторів росту рослин. Економічні розрахунки свідчать, що впровадження нових регуляторів в умовах сьогодення є одним з найдешевших і найдоступніших заходів підвищення врожайності та поліпшення якості продукції більшості сільськогосподарських культур [3, 4].

Метою проведення досліджень було вивчення ефективності регуляторів росту